

Øjeblik ikke ved, hvad der vil blive brugt i Aar, og hvad der altsaa skal overføres til næste Aar, end sige hvad man kan naa at udføre i det kommende Aar —, vil nogen paastaa, at den Slags Bemærkninger er andet end foreløbige, orienterende Bemærkninger, med andre Ord, at disse foreløbige, orienterende Bemærkninger skal være bindende for Administrationen? Det har i Virkeligheden intet med Bevillingsmyndighed at gøre. Til de ærede Ordførere, de ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard, Hr. Rode og Hr. Pürschel, som har udtalt en Frygt for, at den omtalte Indlednings Tilstedeværelse muligvis kan føre til, at Pengene til Anlægsarbejder bruges til noget helt andet end forudsat, skal jeg kun sige, at da det, som de Herrer befrygter, ikke er tilset af mig, nærer jeg ingen som helst Tvivl om, at vi ved Forhandlingerne i Finansudvalget skal komme til en Forstaaelse.

Undervisningsministeren (*Nina Bang*):

De Bemærkninger, der er gjort til mit Budget eller til mig personlig under Forhandlingerne her i dette høje Ting, optages i udstrakt Grad af „Kong Christian“ som Nationalsang eller Ikke-Nationalsang og af den betalte Demonstration i det kongelige Teater. Den højtærede Statsminister har i Forgaars, for øvrigt i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte, gjort udførlig Rede baade for, hvorledes den paagældende Sangs militæriske Indhold, og hvorledes det Misbrug, der er gjort af den fra konservativ Side, gør det umuligt at erkende denne Sang som Nationalsang. Paa den danske Bonde- og Arbejderbefolknings Læber lever denne Sang heller ikke. Det, der er sagt, er saa udtømmende, at jeg ikke yderligere skal lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed for denne Sag, men kun sige til de ærede Medlemmer Hr. Sneum og Hr. Vesterager, der i denne Forbindelse har talt om Sangregulativet for den danske Skole, at jeg skal lade dette Sangregulativ undersøge.

I øvrigt skal jeg saa gaa over til at udtale mig om de foreliggende Sager, idet jeg vil begynde med de Udtalelser, der er faldet om Folkeskolen eller Folkeskolevæsenet, men dog først erkende overfor det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, at de to af ham omtalte Poster virkelig er kommet til at staa to Steder paa Budgettet, hvilket Forhold nok skal blive rettet, medens jeg ikke kan erkende, at der foreligger nogen Forglemmelse, i alt Fald ikke fra Ministeriets

Side, overfor Bevillingen af 1 000 Kr. til Studenterforbundet. Denne Bevilling paa 1 000 Kr. var treaarig og udløbet i Aar, og der foreligger ikke indtil nu nogen Ansøgning til Ministeriet om at forny denne Bevilling.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager har talt om de ventede Skolelovsforslag. Jeg skal ikke nu komme ind paa en længere Debat om disse endnu ikke foreliggende Lovforslag, men det syntes jo, at ingen af de bebudede Lovforslag fandt Naade for det ærede Medlems Øjne. Hvis man skulde følge ham, vilde man komme ind i en Ring: Seminariuddannelsen maa ikke ændres, før Skolens Udvikling er ændret, men Skolens Udvikling kan ikke ændres, før Læreruddannelsen er ændret, og man vilde saaledes ikke komme videre. Det ærede Medlem Hr. Vesterager vilde heller ikke have nogen Tilsynslov, for det betyder efter hans Opfattelse kun mere Papir og mere Kontor. Det ærede Medlem tager selvfølgelig fejl, idet en ny Tilsynslov for Skolen ikke gaar ud paa at skabe mere Papir, men gaar ud paa at lægge Omsorgen for Skolen i Befolkningens Haand og derved i Befolkningen at skabe en Følelse af Samhørighed med Skolen, saa at den Offer-villie opstaa, som kan gøre en Ende paa de Forhold for Landsbyskolens Vedkommende, som det ærede Medlem selv omtalte, idet han udtalte, at der endnu er mange Hundrede Skoler i vort Land, hvor der er ca. 40 Børn i hver Klasse. Det ærede Medlem beklagede det for Lærerne strenge og opslidende Arbejde. Jeg vil gerne ogsaa se paa dette ud fra Lærernes Synspunkt: at det er en uhyre streng og opslidende Skoleform; men jeg vil dog gerne henlede Opmærksomheden paa, at Skolen jo ikke alene er til for Lærerne, men at ogsaa Børnenes Forhold maa komme i Betragtning, saaledes at man ogsaa lægger Mærke til, at denne Skoleform betyder for Børnene noget strengt og ogsaa betyder, at de ikke faar lært det, de skulde. Men jeg noterer med Glæde, at jeg, altsaa hvis mit efter Sigende noget vaklende Helbred skulde tillade mig endnu en Stund at være Minister, paa det Punkt kan regne med det ærede Medlem Hr. Vesteragers Støtte ved nye Skolelovsforslags Fremsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har spurgt mig, om jeg ved Jubilæums-skolemødet i Sommer har udtalt en Fordømmelse af Skolens middelalderlige Afhængighed af Kirken. Jeg udtalte ved den paagældende Leilighed, at jeg befandt mig i fuldeste Overensstemmelse med „Danmarks